

Forsvarskommissionen sidder, skulle de fri Militærbevillinger ikke stige. Dette holdt vi saa nogenlunde, saa længe de Herrer Madsen og Jøhnke vare Krigsminister og Marineminister. Over for Jøhnke lykkedes det helt at gennemføre det; overfor Madsen skete der i Virkeligheden kun et ganske ringe Brud derpaa i Fjor, idet der blev bevilget omtrent 8,000 Kr. ud over det, han egentlig skulde have. Men nu er det jo ganske anderledes. Det er rigtig nok en kraftig Stigning, der er kommen i Militærudgifterne mellem anden og tredie Behandling af Finanslovforslaget. For det første til Inspektionsskibet 547,700 Kr., saa til disse Lønninger af Orlogsværftets Arbejdere, Politibetjente og Trompetere et Beløb, som afrundet opad er 40,000 Kr., endelig til denne Installation af W-C i Rigensgade uden tilsvarende Besparelse 21,000 Kr., det bliver i alt 608,000 Kr., noget over 600,000 Kr. Det er det, som den ærede Ordfører gerne vil glide let hen over, at der nu imellem anden og tredie Behandling af Finanslovforslaget er af et Flertal i Finansudvalget — og om kort Tid vil det vel ogsaa blive tiltraadt af et Flertal her i Tinget — stillet Ændringsforslag, som forøge vore Militærudgifter med over 600,000 Kr. Dette vil den ærede Ordfører glide let hen over. Men det er en Kendsgerning, som skriger saa højt, at hvor meget man end søger at dølge det, taler den for sig selv. Og derfor var det, at der blev nynnet:

Det er ej den danske Tunge,

Det er ej de vante Ord,

Ikke dem, jeg hørte sjerne,
hvor ved Hytten Træet gror.

Nej, dette er noget helt nyt, det er ikke den danske Tunge. Den sagde: Ingen Stigning i Militærudgifterne! Nej, det er noget helt nyt, som er kommet op, det er en Lydighedens og Underkastelsens Aand fra et Flertals Side her inden for Tinget, som villig uden at kny bøjer sig for, hvad der bliver forlangt af en Mand, som nu er stillet paa en Post, hvor det er ganske naturligt, at han personlig ønsker at vise Hær og Flaade, at *han* kan gennemføre det, som ingen anden kunde gennemføre.

Neergaard: Den Række af Ændringsforslag, som ligger paa vort Bord ved 3die Behandling af Finansloven, betegnes ved forskellige Forhøjelser paa de militære Budgetter eller udenfor de militære Budgetter, men saaledes, at det ubetinget maa betegnes som Militærudgifter. Det er mig vel bekendt, at det ærede Flertal i denne

Sal tidligere med stor Styrke har hævdet, at der skulde raade en saakaldt status quo, saa længe Forsvarskommissionen sad, eller nærmere fortolket, at disse fri militære Bevillinger ikke maatte stige, saa længe Forsvarskommissionen sad. Dette har altid forekommet mig at være et uholdbart Standpunkt, et Standpunkt, som man vel kunde opstille, men ikke i Realiteten hævde uden i hvert Fald paa rent formalistisk Maade. Det har da ogsaa vist sig, at der i disse tre Aar har fundet meget betydelige Stigninger Sted. Man har undskyldt dem ved at sige, at det er sket ved særlig Lov, eller at det var særlig humane Foranstaltninger eller lignende, men Stigningen har været ubestridelig. Paa den anden Side har man paa mange Punkter — undertiden har det forekommet mig paa lovlige smaa Punkter — meget skarpt holdt paa, at denne eller hin Merudgift ikke kunde tillades, medmindre man kom til en tilsvarende Nedsættelse. Jeg maa nu sige paa egne og nærmeste Meningsfællers Vegne, at hvor meget vi end ønske at hindre Militærudgifterne i at stige, ja, hvor meget vi end ønske at indskrænke dem, ere vi af den Opfattelse, at der maa gøres Forskel paa Militærudgifter. Man skal behandle de militære Budgetter med den størst mulige Økonomi, se at indskrænke, hvor som helst det kan være muligt; men paa den anden Side maa man naturligvis ikke modsætte sig humane, rimelige og i sig selv økonomiske Foranstaltninger, fordi det er paa Militærbudgetterne, de findes. Naar jeg gaar med til Merudgifter som den til Orlogsværftets Politi, de 4,383 Kr., de 1,200 Kr. til Hornblæsere, de 33,000 Kr. til Orlogsværftets Arbejdere, og paa Tillægsbevillingen de omtalte 21,000 Kr. til Klosetter paa Garnisons Sygehus, og til den Udgift, som følger af Loven om Forsøgsforplejning, en Merudgift af ca. 32,000 Kr., saa er det ud fra den Betragtning, at disse Udgifter i sig selv ere rimelige og forsvarlige Udgifter. Dog har det forbavset mig, at det ikke har været muligt at finde selv den mindste Nedsættelse til Kompensation for denne meget betydelige Udgiftsforøgelse, idet man har forsikret os, at det ikke var muligt at finde en saadan Nedsættelse. Man maa naturligvis tage Hensyn til, at den højtærede Forsvarsminister først for nylig har tiltraadt sine Embeder, og det kan jo være meget vanskeligt for ham paa saa kort Tid at finde passende Nedsættelser, men jeg kan ikke tro andet end, at det til næste Aar i hvert Tilfælde vilde være muligt at finde nogen